

$$h = 6,62 \cdot 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s}; \quad c = 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}; \quad m_e = 9,11 \cdot 10^{-31} \text{ kg}; \quad m_p = 1,67 \cdot 10^{-27} \text{ kg};$$

- Porównać długość fal de Broglie'a dla elektronu i protonu rozpędzonych tą samą różnicą potencjałów $U = 100 \text{ V}$.
- W lampie elektronowej elektrony są przyspieszane napięciem $U = 2 \text{ kV}$. Oblicz stosunek odpowiadającej im długości fali de Broglie'a do minimalnej długości fali elektromagnetycznej powstającej przy hamowaniu elektronów na anodzie. Efektów relatywistycznych nie uwzględniać. $e/m = 16/9 \cdot 10^{13} \text{ A}\cdot\text{s/kg}$.
- W wyniku przejścia elektronu w atomie wodoru z orbity drugiej na pierwszą zostaje wyemitowany foton. Obliczyć prędkość odrzutu atomu. Dana $E_1 = -13,6 \text{ eV}$, masa atomowa wodoru $m = 1,7 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$.
- W jakich granicach powinna być zawarta energia kinetyczna elektronów, które przy zderzeniu z atomem wodoru mogłyby go wzbudzić na tyle, by możliwe było wysłanie tylko jednej linii widmowej. Dana $E_1 = -13,6 \text{ eV}$.
- Z jaką minimalną szybkością powinien się poruszać atom wodoru, aby w rezultacie centralnego, niesprężystego zderzenia z drugim atomem wodoru – będącym w spoczynku, jeden z tych atomów wyemitował foton. Oblicz długość fali wyemitowanego promieniowania. Do momentu zderzenia oba atomy były w stanie podstawowym.
- Porównaj długość fali de Broglie'a elektronu o energii równej energii jonizacji atomu wodoru, ze średnicą atomu wodoru. Czy należy w przypadku opisu ruchu elektronu w atomie uwzględniać właściwości falowe elektronu?
- Oblicz na podstawie niezależnego od czasu równania Schrödingera, całkowitą energię elektronu swobodnego - jego energię kinetyczną.
- Cząsteczka o masie m i energii E porusza się w kierunku dodatnim osi X , napotykając w $x = 0$ schodkową barierę potencjału o wysokości energii V_0 – jak na rysunku. Przyjąć $E < V_0$.
 - Uzasadnić wzorami opartymi na mechanice klasycznej, że cząsteczka nie może wejść w obszar $x > 0$.
 - Zapisać niezależne od czasu równanie Schrödingera dla obszaru I, funkcję własną, obliczyć wartość liczby falowej w tym obszarze, zapisać odpowiednią funkcję falową oraz określić kiedy w tym obszarze może powstać fala stojąca.
 - Zapisać równanie Schrödingera dla obszaru II i przeanalizować jaka funkcja własna jest rozwiązaniem tego równania oraz obliczyć wartość liczby falowej w tym obszarze.

